

[Hans Hansen (Rørby).]

kratiet, det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, udtalte, at der var en Fordel for Forbrugerne derved, at der blev lagt Loft over Prisstigning til 38 Ø. pr. kg Melis. Jeg tror dog, at det ærede Medlem vil være enig med mig i, at hvis Prisen har Tendens til at gaa op over de 38 Ø., og Forbrugerne har Garanti derimod i Statens Fastsættelse af Prisen til 38 Ø., saa vil det Tab, som Staten faar, paa anden Maade alligevel maatte betaales af de samme Forbrugere, for der er ingen andre til det. Derfor opnaar man ikke noget som helst ved Ordningen andet end det, der ligger i den store Kontrol, som jeg mener det er ganske umuligt for Staten at foretage.

Lovforslaget er jo et Led i en Række Lovforslag, hvortil bl. a. Kartoffelmelsordningen og Kødordningen hører, og som det ærede Medlem Hr. Clausager udtalte, maa vel nu ogsaa alle andre Produktioner efterhaanden have Krav paa en lignende Ordning. Jeg skal her henlede Opmærksomheden paa, at Prisen paa Æg i Dag er 50 Ø. pr. kg, og det er en stor Opgave for Handelsministeren at tage op at sætte Prisen paa Æg op, og ogsaa Prisen paa Smør, efterhaanden som Priserne falder, fordi Produktionen bliver for stor, og der skal saa nedsættes Nævn og Udvalg og raadgivende Forsamlinger, som skal tage alt det i sin Haand. Der er saa sandt meget at varetage for en Handelsminister i vore Dage!

Lovforslaget burde hedde Forslag til Lov om Fordyrelse af Sukker til Fordel for Roedyrkerne og til Fordel for Aktionærerne; saa var dets Navn rigtigt. Vi kan ikke se, at det er en Opgave for Regeringen at fordyre Varepriserne til Fordel for Producenterne, og jeg tror ikke, at vi i det lange Løb opnaar noget som helst andet end en Fordyrelse af Varerne og større Arbejdsløshed, fordi en Fordyrelse af Varerne altid efterfølges af et mindre Forbrug. Vel kan man her som paa saa mange andre Omraader garantere en Produktion, men det bliver altid paa en anden Produktions Bekostning. Det, man opnaar ved at lave en Ordning, er blot, som ogsaa det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch sagde, at man saa møder op med Krav om højere Tilskud. Jeg tror ikke, det er muligt at opnaa en Garanti for Producenterne og en

Fastlæggelse af Prisen, uden at man fuldstændig gaar ind paa det ærede Medlem Hr. Aksel Larsens Betragtninger, tager det hele i sin Haand og regulerer det hele, sætter hele det privatøkonomiske Liv ud af Spillet og sætter Staten ind som Regulator. Men det er der dog Mening i, derimod er der ingen Mening i det ærede Medlem Hr. Clausagers Stilling til dette Lovforslag.

Jeg skal ikke ved denne Lejlighed fremkomme med Bemærkninger til Lovforslagets enkelte Paragraffer, men vil blot fremføre, at dets Taabelighed bestaar deri, at der bliver en stor Risiko for Staten, hvis Høsten bliver for stor. Det gaar saa akkurat paa samme Maade, som det er gaaet i de nordamerikanske Fristater, hvor man har indkøbt Hvede og skal sælge den til en lavere Pris, end man har givet for den. I Sverige er man paa samme Maade brændt inde med store Partier, og paa samme Maade vil Staten her før eller senere brænde Fingrene. Det vil blive dyrere for Forbrugerne, og det vil vist være ubehageligt at være Handelsminister, i det Øjeblik det sker.

Aksel Larsen: Det er rigtigt, hvad Retsforbundets Ordfører, det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby), siger, at dette jo ikke er en Lov om Sukkerordning, men en Lov om Fordyrelse af Sukker, og det er samtidig en Lov om Sukkermonopol. Medens Ordførerne for de 4 store Partier har erklæret, at de er indforstaaet med denne Lov og enige om dens Gennemførelse i store Træk og derfor har maattet bruge meget lang Tid til, om jeg saa maa sige, at bortforklare denne Enighed, skal jeg fatte mig i Korthed og motivere, hvorfor det kommunistiske Parti er absolut Modstander af denne Lov. Det ligger naturligvis i selve den Ting, at man fordyrer Varerne for Befolkningen, gennemfører en Fordyrelse af Sukkeret udover, hvad Prisforholdene almindeligvis betinger, at man paa den Maade søger at hjælpe paa den kapitalistiske Krise ved at lade Forbrugerne, det vil i sidste Instans sige Arbejderne, betale. Dernæst gaar Loven endvidere ud paa at sikre De danske Sukkerfabrikker og lignende kapitalistiske S sammenslutninger et vist bestemt Udbytte, og man er meget